

Parametry podkladů pro zpracování článku

- články připravujte v rozsahu běžných půlstran, delší články v rozsahu jejich násobků (celá strana, jedna a půl strany...), nejlépe dle počtu znaků (viz. níže)
- text na 3/4 strany A4 raději zkrátte na 1/2 strany nebo doplňte na celou stranu A4, jinak může nastat situace, kdy váš text sami v redakci zkrátíme
- nepište text VERZÁLKAMI – tedy velkými písmeny!
- fotky k článku pošlete samostatně (dle zadání *Obrazové podklady*), nekládejte je do Wordu
- minimální doporučené rozlišení fotek je 300 dpi (pokud si nejste jisti, pošlete fotku v největší kvalitě jakou máte)
- pokud má být součástí textu tabulka, nepošlete ji ani nekládejte do textu jako obrázek, ale jako běžnou součást textu (popřípadě ve zvláštním souboru)

Textové podklady

- Microsoft Word (DOC, DOCX)
- Open Office (ODT)
- Rich Text Format (RTF)
- Prostý text (TXT)
- tabulky – Microsoft Excel (XLS, XLSX)

Obrazové podklady

- Samostatně ve formátech JPG, TIF, EPS, PSD v minimálním rozlišení 300 dpi

Loga

- vektorové formáty PDF, AI, EPS, CDR
- rastrové formáty JPG, TIF, PSD v minimálním rozlišení 300 dpi

Souvislý text bez fotek

TIŠNOVSKÉ NOVINY

DVĚ VIOLONCELLA NAPŘÍČ ŽÁNRY

Václav Seyfert

Byly doby, kdy si violoncello dokázal poslouchat představit pouze v oblasti vážné hudby. Dnes to už neplatí a díky kapelám jako Apocalypcia si tento nástroj oblibili dokonce i ortodoxní metalisté.

V případě skupiny Tara Fuki je tomu jinak. Dvě dámy se propírají tóny svých violoncellů snad všemi existujícími žánry, k těmto stran přidávají zpěv v češtině, polštině i tveršce básnicka Baczyského i vlastní texty (či francouzštině a vytvářejí svébytný styl, inspirovaný poetikou snů a podvědomí. „To, co se nás v nás oděhrává v noci, je úplně jiné a mnohdy i pravdivější než to, co vnímáme ve dne.“

Dorota Barová a Andrea Konstantkiewicz-Nazir pocházejí ze slezsko-polského pomezí, navštěvovaly obě konzervatoř v Ostravě, ale tam se ještě minuly. Potkaly se teprve na Filozofické fakultě v Brně při studiu hudební vědy. Spojila je chuť do akustického hraní a velmi netradiční sešupení bylo na světě. Dnes má na kontě již řadu alb, premiérově

Písníky do smy vyšly v roce 2001 a Tara Fuki za ně obdržely dvě ceny Akademie populární hudby; jako objev roku a v kategorii alternativní hudba. Následovala Kapka (2003), Amis (2007) – oceněné tentokrát v kategorii world music, Sens (2010) a dosud poslední Winna (2014).

Soubor procestoval nejen téměř celou Evropu, ale podíval se i do Ameriky. Aktivita přišla neustala ani poté, co se Andrea provdala do Francie. Letos se například skupina představila v Mexiku, kde vystoupila na Eurojazz festivalu a několika klubových koncertech. „Fanoušci nám tu připravili hodinku slávy, kdy jsme se s každým nusely vyfotit a podepsat se na program. To byla vsuktu nekonečná fronta“, vzpomíná Andrea.

Písníky v Tara Fuki ale není pro tyto dámy jedinou hudební aktivitou. Zvláště Dorota dodnes figuruje v řadě dalších kapel: je to jazzové Vertigo, dueta DoMa Ensemble (se saxofonistou Marcelem Bártou) či Kuzmich Orchestra (s kyta-

ristou Josefem Ostfánským) a v poslední době nejen nový projekt Tugrika, v němž se sešla s členy slovenské sestavy Korben Dallas, ale také odlišné pojeté trio Telemark se saxofonistou Pavlem Hrubým a multinstrumentalistou Tomášem Reindlem. Dříve hrávala i v souborech Lippány, Asyl Akt a Chorchestr. Za hudbu k divadelním představením Dím Ilu-chiho byla v sezóně 2003 oceněna třetí Cenou Thálie. Andrea bývala členkou velice ceněného mezinárodního sdružení Rale a také bigbítové skupiny Boo Twoové mimo jiné bývalými členy kapel Dunaj a Z kopce. To vše prokládala navíc hraním s francouzským hudebně-tanečním souborem Kubilai Khan Investigations.

Hudba Tara Fuki je neobyčejná, ale určitě přístupná posluchači, který není zatížen předsudky a má uši otevřené“. A co že znamená surreálně zvláštní a japonsky znějící název? V řeči Tara Fuki je to zkrátka Tara Fuki...

1

TIŠNOVSKÉ NOVINY

12: UMĚLEC I ODBOJÁŘ JAROSLAV KVAPIL DLOUHODOBÝ SERIÁL O ČESTNÝCH OBČANECH MĚSTA TIŠNOVA – 28. DÍL

Václav Seyfert

V srpnu roku 1917 se stal čestným občanem Tišnova Alois Jirásek za manifest spisovatelé adresovaný českým poslancům tehdejšího rakouského parlamentu. Jirásek byl ovšem jen tím nejznámějším z více než dvou set podepsaných signatářů tohoto dokumentu, s jehož zněním jsme vás podrobně seznámili před dvěma roky v páté části našeho seriálu; jeho autorem byl jiný český umělec – Jaroslav Kvapil. I on se nakonec nejvyššího ocenění našeho města dočkal, ovšem stalo se tak teprve o více než 28 let později, 21. prosince 1945, a to podle oficiální formulace „za celoživotní dílo“. Lze divotně předpokládat, že tím bylo myšleno nejen jeho účelové dílo umělce, ale také „dílo občanské“, neboť Kvapil aktivně působil do té doby ve dvou a nakonec dokonce ve třech českých odbojích dvacátého století. A na rozdíl od Jiráska měl s Tišnovem i výraznou osobní zkušenost, která souvisela právě s jeho celoživotním neúnavným bojem proti jakémukoli formě nezřízené moci.

PROTI RAKOUSKU, FASISTŮM I KOMUNISTŮM
Jaroslav Kvapil má jedno společné s Ladislavem Suchbátlem, o němž jsme psali v minulém čísle. Každému z nich byl totiž věnován jeden díl televizního dokumentárního cyklu Neznámí hrdinové. V části nazvané „Ve třech odbojích – Jaroslav Kvapil“ je zmiňován nejprve ten protirakouský z doby první světové války, nejvýrazněji vyjádřený právě autorstvím Manifestu českých spisovatelů. Nebyl to však v tomto směřu zdaleka jediný Kvapilův čin, on totiž „bojoval“ i na svém domácním, uměleckém poli v Národním divadle, kde v té době působil jako šéf činohry. V roce 1916 zde inscenoval během pouhých 38 dnů cyklus patnácti Shakespeareových her, oficiálně věnovaný 300. výročí autora narození, ale v podtextu naznačující, že český národ je dostatečně sebevědomý, aby mohl vystupovat – a to nejen na kulturním poli – sám za sebe. Ještě výrazněji počin inicioval v posledním válečném roce 1918, kdy pod hlavičkou oslav 50 let od položení základního

kaneme Národního divadla realizovala „Zlatá kaplička“ mezi květnem a čířím 45 her a 22 oper od 38 výhradně českých autorů. Kvapil se snažil dát oslavám velkovýznamný ráz, v čele mimodivadelního přípravného výboru politické stála vůdčí osobnost domácí politiké scény Karel Kramář. Jaroslav Kvapil byl ovšem také významným členem Maffie, hlavního orgánu českého domácího odboje. Poté, co Edvard Beneš zůstal v zahraničí a postupně byli zatčeni Karel Kramář, Josef Scheiner a Alois Rašín, stál právě Kvapil společně s Přemyslem Šimalem v čele tohoto seskupení a při svých uměleckých cestách po Evropě zprostředkoval, podobně jako například Ema Destinová, důležitý kontakt s představiteli našeho odboje v zahraničí.

Po ustavení Československé republiky byl právě Jaroslav Kvapil tím, kdo byl pověřen přivítat v Paříži Tomáše Garrigua Masaryka po jeho návratu z Ameriky.

Koncem třicátých let neváhal Kvapil vyrazit do boje proti novému zlu: spolupracoval s odbojovou skupinou Lupa, psal letáky a satiry na nacistické pohlaví a byl v tom tak neúnavný, že už v závěru roku 1939 byl nucen se skrývat, protože se ocitl v hledáčku nepřítelů. Neblaze proslulý ministr Emanuel Moravec dokonce osobně zakázal vydávat jeho knihy. Jednou z lokalit, kam rodina Kvapilů pro jistotu „odklidila“, byl právě Tišnov, kde se opakovaně objevoval i coby fiktivní pacient Kuthanova sanatoria. Správcem se zde zejména s Bohušem Sedláčkem, o čemž jsme v našem seriálu již rozváželi. Kromě Tišnova se Kvapil skrýval také v Hranicích či Poděbradech, kde byl ovšem 26. června 1944 přece jen zatčen a převezen na Pantrák. Z vazby se dostal na svobodu až po květnovém povstání 1945.

Komunisté se po válce sice snažili získat Jaroslava Kvapila na svou stranu, v lednu 1946 mu byl dokonce udělen titul národního umělce a byl jmenován docentem doktorem filozofie Karlovy univerzity, ale měl to marně. Když v únoru 1948 vydali v časopise Tvorba výzvu nazvanou „Kupředu, zpátky ni krok“, podepsala se

pod ní postupně velká část české kulturní fronty, dokonce včetně osob později řazených spíše mezi oběti režimu (například další divadelník Jiří Frejka), ovšem Kvapil nikoliv. Ten naopak jako jediný z divadelních umělců signoval prohlášení zcela opačné, totiž výzvu k zachování demokracie. Pikantní situace nastala, když byli s nabídkou zapojit se do národní fronty osloveni dokonce zednáři, k nimž Kvapil rovněž patřil (v období 1924–25 byl dokonce velmistrem Národního léže československé). Tuto kuriózní nabídku při zednářském zasedání odmítl slovy: „Celý život jsem bojoval za to, abych byl svobodným zednářem, a teď nechci být zednářem s prezervativem.“

JAK SEL ŽIVOT
Jaroslav Kvapil se narodil 25. září 1898 na tzv. Starém zámku v Čaudčovicích u Klatov. Jeho otec Hynek, místní lékař, byl znám jako velký vlastenec a lidumil. Gymnáziium navštěvoval mladý Jaroslav postupně v Klatovech a Plzni, také při studiu na vysoké škole než stalo jen u jedné fakulty. V osmnácti začal nejprve v Praze studovat lékařství, odtud ale přešel na filozofickou fakultu a nakonec ještě na práva, kde ale vydržel pouze jeden rok. Od navštěvování přednášek byl stále více odrazoval jeho zájem o uměleckou tvorbu, především skládání básní. Jeho verše byly publikovány ve Světovém knižníku, a v roce 1899 mu vyšla první sbírka Padající hvězdy, po níž následovaly postupně Requiem, Růžový keř, Básničkův deník a řada dalších. Intenzivně se věnoval i novinářství, stal se redaktorem Hlasu národa, České strážce a Národních listů, redigoval Zlatou Prahu a Světovou knihovnu.

V roce 1899 se seznámil s herečkou Hanou Kuběšovou, která byla o osm let starší než on. Vztah skončil sňatkem a milovaná manželka navíc Kvapila přivábila k divadlu. V roce 1898 založil s přáteli výstavní divadlo Urania, v němž i poprvé anonymně režisoval. Populární diva Hana Kvapilová ošerm jíz roku. Když v únoru 1948 vydali v časopise Tvorba výzvu nazvanou „Kupředu, zpátky ni krok“, podepsala se

1

Půlstránkový článek:

nadpis + autor + max. 2.800 znaků

Jedna a půlstránkový článek:

nadpis + autor + max. 8.500 znaků

Stránkový článek:

nadpis + autor + max. 5.700 znaků

Dvoustránkový článek:

nadpis + autor + max. 12.000 znaků

Souvislý text s 1 fotkou

TIŠNOVSKÉ NOVINY

DVĚ VIOLONCELLA NAPŘÍČ ŽÁNRY

Václav Seyfert

Byly doby, kdy si violoncello dokázal poslouchat představit pouze v oblasti vážné hudby. Dnes to už neplatí a díky kapelám jako Apocalyptic si tento nástroj oblíbil dokonce i ortodoxní metalisté.

V případě skupiny Tara Fuki je tomu jinak. Dvě dámy se prolétají tóny svých violoncell snad všemi existujícími žánry, k těmto stran přidávají zpěv v češtině, polštině (verše básníka Baczyńskiego i vlastní texty) či francouzštině a vytvářejí světebytný styl, inspirovaný poetikou smů a podvodomí. To, co se v nás otehrává v noci, je úplně jiné a mnohdy i pravdivější než to, co vnímáme ve dne.

Dorota Barová a Andrea Konstantkiewicz. Nazir pocházejí ze slazsko-polského pomezí, navštěvovaly obě konzervatoř v Ostravě, ale tam se ještě minulý. Potkaly se teprve na Filozofické fakultě v Brně při studiu hudební vědy. Spojila je chuť do akustického hraní a velmi netradiční seckupení bylo na světě. Dnes má na kontě již řadu alb: premiérově

Písníky do smu vyšly v roce 2001 a Tara Fuki za ně obdržely dvě ceny Akademie populární hudby; jako objev roku a v kategorii alternativní hudba. Následovala Kapka (2003), Auris (2007) – oceněné tentokrát v kategorii world music, Sens (2010) a dosud poslední Wina (2014).

Soubor procestoval nejen téměř celou Evropu, ale podíval se i do Ameriky; Aktivity příliš neustala ani poté, co se Andrea prodala do Francie. Letos se například skupina představila v Mexiku, kde vystoupila na Eurojazz festivalu a několika klubových koncertech. „Fanošníci nám tu připravili hodinku slávy, kdy jsme se s každým musely vyfotit a podepsat se na program. To byla vskutku nekonečná fronta“, vzpomíná Andrea.

Písobení v Tara Fuki ale není pro tyto dámy jedinou hudební aktivitou. Zvláště Dorota dodnes figuruje v řadě dalších kapel: je členkou jazzové Vertigo, dueta DoMa Ensemble (se saxofonistou Marcellem Bárton) či Kuznickich Orchestra.

Prvního září bude oficiálně otevřena veřejnosti i druhá část Parku pod kostelem. Foto: Roman Skřápek

TN 09/2018

2

TIŠNOVSKÉ NOVINY

12: UMĚLEC I ODBOJÁŘ JAROSLAV KVAPIL
DLOUHODOBÝ SERIÁL O ČESTNÝCH OBČANECH MĚSTA TIŠNOVA – 28. DÍL

Václav Seyfert

V srpnu roku 1917 se stal čestným občanem Tišnova Alois Jirásek za manifest spisovatelé adresovaný českým poslancům tehdejšího rakouského parlamentu. Jirásek byl ovšem jen tím nejzajímavějším z více než dvou set podepsaných signatářů tohoto dokumentu, s jehož zněním jsme vás podrobně seznámili před dvěma roky v páteční části našeho seriálu; jeho autorem byl jiný český umělec – Jaroslav Kvapil. I on se nakonec nejvyššího ocenění našeho města dočkal, ovšem stalo se tak teprve o více než 28 let později, 21. prosince 1945, a to podle oficiální formulace „za celoživotní dílo“. Lze divotně předpokládat, že tím bylo myšleno nejen jeho úctyhodné dílo umělecké, ale také „dílo občanské“, neboť Kvapil aktivně působil do té doby ve dvou a nakonec dokonce ve třech českých odbojích dvacátého století. A na rozdíl od Jiráska měl s Tišnovem i výraznou osobní zkušenost, která souvisela právě s jeho celoživotním neúnavným bojem proti jakémukoli formě nezřízené moci.

PROTI RAKOUSKU, FASISTŮM I KOMUNISTŮM

Jaroslav Kvapil má jedno společné i s Ladislavem Suchbátkem, o němž jsme psali v minulém čísle. Každému z nich byl totiž věnován jeden díl televizního dokumentárního cyklu Neznámí hrdinové. V části nazvané „Ve třech odbojích – Jaroslav Kvapil“ je zmínován nejprve ten protirakouský i doby první světové války, nejvýrazněji vyjádřený právě autorstvím Manifestu českých spisovatelů. Nebyl to však v tomto směru zdaleka jediný Kvapilův počín, on totiž „bojoval“ i na svém domáckém, uměleckém poli v Národním divadle, kde v té době působil jako šéf činohry. V roce 1916 zde inscenoval během pouhých 38 dnů cyklus patnácti Shakespeareových her, oficiálně věnovaný 300. výročí autorova narození, ale v podtextu naznačující, že český národ je dostatečně sebevědomý, aby mohl vystupovat – a to nejen na uměleckém poli – sám za sebe. Ještě výraznější počín inicioval v posledním válečném roce 1918, kdy pod hlavičkou oslav 50 let od založení základního

kamene Národního divadla realizovala „Zlatá kapička“ mezi květnem a zářím 45 her a 22 oper od 38 vyhradně českých autorů. Kvapil se snažil dát oslavám velkorysý celonárodní ráz, v čele mimodivadelního přípravného výboru například stála vůdčí osobnost domácí politiké scény Karel Kramář. Jaroslav Kvapil byl ovšem také významným členem Mafie, hlavního orgánu českého domácího odboje. Poté, co Edvard Beneš zůstal v zahraničí a postupně byl zatčen Karel Kramář, Josef Scheiner a Alois Rašín, stál právě Kvapil společně s Přemyslem Štěpánkem v čele tohoto seskupení a při svých uměleckých cestách po Evropě zprostředkovával, podobně jako například Ema Destiniová, důležitý kontakt s představiteli našeho odboje v zahraničí. Po ustavení Československé republiky byl právě Jaroslav Kvapil tím, kdo byl pověřen přivítat v Paříži Tomáše Garrigua Masaryka po jeho návratu z Ameriky.

Koncem třicátých let neváhal Kvapil vyrazit do boje proti novému žlu: spolupracoval s odbojovou skupinou Lípa, psal letáky a satiry na nacistické pohlaváry a byl v tom tak neúnavný, že už v závěru roku 1939 byl nucen se skrývat, protože se ocílil v hledáčku nepřítelů. Neblaze proslulý ministr Emanuel Moravec dokonce osobně zakázal vydávat jeho knihy. Jednou z lokalit, kam rodina Kvapila pro jistotu „odklidila“, byl právě Tišnov, kde se opakovaně objevoval i coby fiktivní pacient Kuthanova sanatoria. Spřátelil se zde zejména s Bohušem Sedláčkem, o čemž jsme v našem seriálu již rovněž psali. Kromě Tišnova se Kvapil skrýval také v Hranicích či Poděbradech, kde byl ovšem 26. března 1944 přece jen zatčen a převezen na Pankrác. Z vazby se dostal na svobodu až po květnovém povstání 1945.

Komunisté se po válce sice snažili získat Jaroslava Kvapila na svou stranu, v lednu 1946 mu byl dokonce udělen titul národního umělce a byl jmenován čestným doktorem filozofie Karlovy univerzity, ale měli to marně. Když v únoru 1948 vydali v časopise Tvorba výzvu nazvanou „Kupředu, zpátky ni krok“, podepsala se

Prvního září bude oficiálně otevřena veřejnosti i druhá část Parku pod kostelem. Foto: Roman Skřápek

pod ní postupně velká část české kulturní fronty, dokonce včetně osob později řazených spíše mezi oběti režimu (například další divadelník Jiří Frejka), ovšem Kvapil nikoliv. Ten naopak jako jediný z divadelních umělců signoval prohlášení zcela opačné, totiž výzvu k zachování demokracie. Pikantní situace nastala, když byli s nabídkou zapojení se do národní fronty osloveni dokonce zednáři, k nimž Kvapil rovněž patřil (v období 1924–25 byl dokonce velmistrem Národní veliké lóže československé). Tuto kuriózní nabídku při zednářském zasedání odmítl slovy: „Celý život jsem bojoval za to, abych byl svobodným zednářem, a teď nechci být zednářem s prezervativem.“

JAK SEL ŽIVOT

Jaroslav Kvapil se narodil 25. září 1868 na tzv. Starém zámku v Chudenicích u Klatov. Jeho otec Hynek, místní lékař, byl znám jako velký vlastenec a lidumil. Gymnaziium navštěvoval mladý Jaroslav postupně v Klatovech a Plzni, také při studiu na vysoké škole nestudoval jen u jediné fakulty. V osmnácti začal nejprve v Praze studovat lékařství.

TN 09/2018

2

Půlstránkový článek:

nadpis + autor + max. 1.800 znaků

Jedna a půlstránkový článek:

nadpis + autor + max. 7.500 znaků

– každá další fotka k článku = počet znaků minus 1.000 znaků

Stránkový článek:

nadpis + autor + max. 4.700 znaků

Dvoustránkový článek:

nadpis + autor + max. 11.000 znaků

Členitý text

TIŠNOVSKÉ NOVINY

KULTURNÍ AKCE SRPEN-ZÁŘÍ

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO

MĚSTSKÉ
KULTURNÍ
STŘEDISKO
TIŠNOV

Předprodejeví místa pro koncerty:
 TIC Tišnov (náměstí Míru 120 – vchod z náměstí Komenického)
 Předprodej vstupenek je ukončen vždy 1 den před koncertem.

Prázdninový zavírák s kapelou Sto zvířat!
pátek 31. srpna, 19:00, letní kino Tišnov
 Konec prázdnin bude divočina – osvětlená ska partička Sto zvířat roztaně všechny věkové kategorie a něco chytíme i pro menší a nejmenší. Dřevěné divadlo Housy Hrubce s pohádkou o princovi z knížky. Děti do dvanácti let mají pochopitelně vstupné zdarma!
Vstupné: v předprodeji 250 Kč / v den konání 280 Kč

Tara Fuki
středa 19. září, 19:30, velký sál MěKS
 Tara Fuki je duo zpívajících violoncellistek, které tvoří Dorota Barová a Andrea Konstankiewicz-Nazir. Obě se hudbě věnují od malicka (konzervatoř, studium muzikologie, různé hudební projekty), ale až jejich společným setkáním v Brně v roce 2000 mohlo vzniknout duo Tara Fuki. Hudba Tara Fuki je naprosto světlá (svě kořeny má ve společných improvizacích, které jsou postupně hlouběji propracovávány), křehce dynamická a výrazově nesmírně bohatá.
Vstupné: 140 Kč v předprodeji / 170 Kč v den konání

Svatováclavské body
pátek 28. září až neděle 30. září, Tišnov
 Každoroční oslava svatého Václava letos nabídně přeprsty program – od dětského dopoledního programu s Divadlem Studna přes odpolední vystoupení cimbalky, uskupení Sasa Hopsa nebo křtu kalendáře Stanislava Bělíka po večerní koncert Vlasty Reilly s kapelou. A to vše v tradičním tříhvězdičkovém prostředí, kde si můžete koupit něco na zub nebo památku na letošní body.
 Vstup zdarma (s výjimkou Hodové taneční zábavy v Sokolovně Tišnov).

PŘIPRAVUJEME
Wolf Lost in the Poem
čtvrtek 25. října, 19:30, velký sál MěKS Tišnov
 Písničkář Jan Zambach s pseudonymem Wolf Lost in the Poem vytvořil unikátní hudebně-poetický projekt, obracející se ke světovým básničkám. Jde o poctu silným ženám, jež své obavy, sny a životní osudy vtělily do shrék poezie. Projekt okouzlení básničkami přetavil do originálních textů s vyzrálým kytarovým doprovodem nepostrádajícím silné melodie, vášnivost i citlivost. Na koncepčním albu s názvem Nepřipoutání nutí k zamýšlení stejně jako kvalitní poezie.

TN 09/2018 3

TIŠNOVSKÉ NOVINY

AKCE MĚSTSKÉ KNIHOVNY TIŠNOV

Městská knihovna Tišnov

ODDĚLENÍ PRO DOSPELE ČTENÁŘE
UNIVERZITA VOLNÉHO ČASU – zimní semestr 2018/2019
 Městská knihovna vyhlašuje pro blízké zimní semestr (říjen-leden) nové cykly přednášek. Zájemci o přednášky UVČ se musí přihlásit osobně do 26. 9. 2018 v městské knihovně.
 Na kurz „Sance pro oči“ se přihlašujte na <https://www.opravdivysvet.cz/sance-pro-oci-kurz-zlepseni-zraku/>.

800 LET FARNOSTI SV. VÁCLAVA V TIŠNOVĚ
 Tišnovský chrám sv. Václava a s ním i celá farnost si v těchto letech připomínají již osm set let od svého založení.
Přednáší: Ing. Jan Kos
Zahájení: pondělí 8. 10. 2018 v 16:45

JAK NA STRES aneb techniky, které nás učí obnovit harmonii těla a duše
 Cyklus přednášek se věnuje hlavním životním tématům, která mohou stres vytvářet. Zahnuje i techniky a cvičení, které dokáží obnovit a podpořit duševní i fyzické zdraví.
Přednáší: Alena Navrátilová
Zahájení: středa 3. 10. 2018 v 16:45

SANCE PRO OČI – Kurz zlepšení zraku a udržení zdravých očí
 Naše oko je víc než jen zrakový orgán. Naše oko jsme my, náš život, naše oko je spojené se světem okolo. V rámci kurzu se pracuje s mnoha pomůckami. V žádném případě nezastáváme u oční jógy a jednoduchých cviků. Celý kurz je pestrý, přímá mnoho nových informací, přístupů a vhledů k našim očím.
 Přihlášení na: <https://www.opravdivysvet.cz/sance-pro-oci-kurz-zlepseni-zraku/>.
Přednáší: Mgr. Martina Bajerová Šopfová
Zahájení: pondělí 1. 10. 2018 v 17:30

VIRTUÁLNÍ UNIVERZITA 3. VĚKU – zimní semestr 2018/2019
 Zájemci o přednášky UV3V se musí přihlásit osobně do 26. 9. 2018 v městské knihovně.

ČESKÉ DĚJINY A JEJICH SOUVISLOSTI II.
 Ve druhém semestru kurzu České dějiny v souvislostech Univerzity třetího věku se budeme zabývat českými dějiny od 15. do 19. století. Šest přednášek nás provede základními etapami českých dějin, dovedou nás až na prah moderní občanské společnosti a k motivům vzniku Československé republiky.
Zahájení: úterý 2. 10. 2018 v 9:30

TŘENOVÁNÍ PAMĚTI ACH, TA MOJE HLAVŮ!!
 Lekce trénování paměti pro začátečníky i pokročilě provolá vaše mozkové závitky.
Zahájení: úterý 9. 10. 2018 v 9:00 (pokročilí) v 10:30 (začátečníci)
 Zájemci o přednášky Trénování paměti se musí přihlásit osobně do 26. 9. 2018 v městské knihovně.

PŘEDNÁŠKA SANCE PRO OČI – zlepšení Vašeho zraku
Přednáší: Mgr. Martina Bajerová Šopfová
Zahájení: 13. 9. 2018 v 18:00
 Přednáška a ukázková lekce zdarma.

UVOLNĚNÍ A RELAXACE SVALŮ – pouze tehdy, pokud je naše tělo uvolněné, může krev v těle volně cirkulovat. Kyslík je přiváděn do všech tkání. I tato na první pohled bezvýznamná věc může naprosto zásadně ovlivnit zdraví našeho těla. Naše oči ovládá množství svalů, které jsou kvůli dlouhodobému sledování monitorů, televize, mobilů ztuhlé. Ztuhlé oční svaly může způsobovat deformace oční bulvy, bolesti, řezání, pálení očí, krátkozrakost i dalekozrakost a další neduhy.

POSILOVÁNÍ OČNÍCH SVALŮ – moderní doba a způsob života v dnešním světě zapříčiňují, že naše oči mají velmi omezenou pohyblivost, nevyužíváme celého rozsahu možných pohybů. Naše oční svaly jsou tedy nejen ztuhlé, ale také ochablé.

PRÁCE S DOMINANTNÍM OKEM – tato problematika je velmi podceňovaná a taktéž má velký vliv na zrakové schopnosti našich očí. Určíte si dominantní oko a vysvětlíme si, do jaké míry přebírá nad druhým okem své velení.

ROK S PROŽITKEM 2018 DRAMATERAPIE
Přednáší: Mgr. Jan Veselý, PhD.
Zahájení: 25. 9. 2018 v 17:00
 Co je to dramaterapie? Účastníkem bude představeno, jak je prožívání vlastního těla důležitá a jak je potřeba ho rozvíjet a podpořit. Prakticky zažijete práci s metaforou a příběhem, ukázkou technik, které vedou k redukci tenze, rozvoji empatie, kreativity, k tělesné aktivaci klientů a k sebepoznání. Nejsou potřeba žádné vstupní předpoklady, stačí pouze vaše zvědavost zažít a dozvědět se něco nového.
Vstupné: 50 Kč

Počet míst je omezen, vstupenky zakoupte v Městské knihovně Tišnov vždy v půjovní době.
 Více na stránkách <http://www.mktisnov.cz/rok-s-prozitekem-2018/>.

ODDĚLENÍ PRO DĚTI A MLÁDEŽ
LOVCI PEREL 2018/2019
3. 9. 2018
 Městská knihovna Tišnov pořádá čtvrtý ročník celoroční soutěže „Lovci perel“. Přihlásit se můžete od 3. 9. 2018. Lovit perličky budeme do konce školního roku, tj. do 28. 6. 2019. Knížky perlorodky budou označeny následovně: „PERLORODKA 2018“.

HRAVĚ – ZDRAVĚ ZÁŘÍ-LISTOPAD
 Zveme vás na zdravotně výchovný program, který probíhá pod záštitou Centra podpory veřejného zdraví, ústeckovládního pracoviště Brno. Pod vedením odborných pracovníků SZU se uskuteční následující akce:
Prevence kouření – předškolní děti MŠ 20. 9. 2018 v 10:00
 Maňáskové divadelní představení Cigaretka Relka je zaměřené na primární prevenci kouření s cílem oddálit první zkušenost s aktivním kouřením a nabádat děti, aby se nestaly závislé a nekontroly ani pasivně. Na pódiu navazuje doprovodná beseda. Akce probíhá v rámci Národního programu zdraví – Projekt podpory zdraví MZ ČR.

TN 09/2018 3

Půlstránkový článek:

nadpis + autor + max. 2.400 znaků

Jedna a půlstránkový článek:

nadpis + autor + max. 7.800 znaků

Stránkový článek:

nadpis + autor + max. 5.000 znaků

Dvoustránkový článek:

nadpis + autor + max. 10.500 znaků

– každá fotka k článku = počet znaků minus 1.000 znaků